

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

លេខ. ០១០២.....សហវ. ២២២

ប្រកាស

ស្តីពី

ការណែនាំអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធលើប្រតិបត្តិការប្រេងកាត

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៦ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០២៩៧/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៧/០១៩ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០១៨

ទំព័រ ១ នៃ ១២

Handwritten mark

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការកែសម្រួលអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- យោងតាមតម្រូវការចាំបាច់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច

ប្រការ ១.- គោលបំណង

ប្រកាសនេះ មានគោលបំណងណែនាំអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីពន្ធលើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រមូលពន្ធលើវិស័យប្រេងកាត។

ប្រការ ២.- គោលដៅ

ប្រកាសនេះ មានគោលដៅកំណត់អំពីវិធាននិងនីតិវិធីសម្រាប់គណនាពន្ធលើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិក្នុងជំពូកទី ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ ដែលត្រូវបានធ្វើសោធនកម្មដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៧/០១៩ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧។

ប្រការ ៣.- វិសាលភាព

ប្រកាសនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធដែលធ្វើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនៅក្នុងដែនអធិបតេយ្យនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រការ ៤.- និយមន័យ

ពាក្យទាំងឡាយដែលប្រើនៅក្នុងប្រកាសនេះ មាននិយមន័យដូចបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ ដែលត្រូវបានធ្វើសោធនកម្មដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២១៧/០១៩ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧។

ប្រការ ៥.- ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល

អនុលោមតាមមាត្រា ១៤៣ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ÷

- ១- អ្នកជាប់ពន្ធដែលធ្វើប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤២ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ ត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលតាមមាត្រា ៣០ ភាគរយ នៃប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធ។
- ២- បន្ថែមលើអត្រាពន្ធដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃប្រការនេះ ប្រសិនបើអ្នកជាប់ពន្ធមានប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត តាមអត្រាកំណើនតាមថ្នាក់ដោយផ្អែកលើសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតដូចក្នុងតារាងខាងក្រោម÷

ថ្នាក់	សមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត	អត្រាពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត
១	ដល់ ១,៣	០ %
២	លើសពី ១,៣ ដល់ ១,៦	១០ %
៣	លើសពី ១,៦ ដល់ ២	២០ %
៤	លើសពី ២	៣០ %

សមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតនៃឆ្នាំជាប់ពន្ធចរន្តណាមួយ គឺជាផលចែកនៃទឹកប្រាក់បូកបង្គរនៃចំណូល នឹងទឹកប្រាក់បូកបង្គរនៃចំណាយ ពីប្រតិបត្តិការប្រេងកាតមកទល់នឹងឆ្នាំជាប់ពន្ធចរន្តនោះ។

ការគណនាពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតត្រូវអនុវត្ត តាមជំហានដូចខាងក្រោម៖

- ក- គណនារកមូលដ្ឋានគិតពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមថ្នាក់នីមួយៗ ដោយយកប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធក្នុងឆ្នាំចរន្ត គុណនឹង ផលចែកនៃលម្អៀងសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមថ្នាក់នីមួយៗ នឹងសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមថ្នាក់នីមួយៗ។
- ខ- គណនាពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមថ្នាក់នីមួយៗ ដោយយកមូលដ្ឋានគិតពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមថ្នាក់នីមួយៗដែលបានគណនាតាមវាក្យខណ្ឌ ក នៃកថាខណ្ឌនេះ គុណនឹងអត្រាពន្ធសម្រាប់ថ្នាក់នោះ។
- គ- បូកសរុបប្រាក់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតនៃថ្នាក់នីមួយៗ។

ឧទាហរណ៍ ៥១៖

អ្នកជាប់ពន្ធ មានស្ថានភាពចំណូលចំណាយ ដែលគណនាជាសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត ដូចខាងក្រោម៖

ឆ្នាំជាប់ ពន្ធ	ចំណូល		ចំណាយ		ចំណូលសុទ្ធ	សមាមាត្រ
	ក្នុងឆ្នាំ	បង្ករ	ក្នុងឆ្នាំ	បង្ករ		
	(ក)	(ខ)	(គ)	(ឃ)		(ង)=(ខ)/(ឃ)
២០១៧	១០០ ០០០ ០០០	១០០ ០០០ ០០០	៨០ ០០០ ០០០	៨០ ០០០ ០០០	២០ ០០០ ០០០	១,២៥
២០១៨	១៣០ ០០០ ០០០	២៣០ ០០០ ០០០	៩០ ០០០ ០០០	១៧០ ០០០ ០០០	៤០ ០០០ ០០០	១,៣៥
២០១៩	១៥០ ០០០ ០០០	៣៨០ ០០០ ០០០	១០០ ០០០ ០០០	២៧០ ០០០ ០០០	៥០ ០០០ ០០០	១,៤១
២០២០	២០០ ០០០ ០០០	៥៨០ ០០០ ០០០	១២០ ០០០ ០០០	៣៩០ ០០០ ០០០	៨០ ០០០ ០០០	១,៤៩
២០២១	២១០ ០០០ ០០០	៧៩០ ០០០ ០០០	១៣០ ០០០ ០០០	៥២០ ០០០ ០០០	៨០ ០០០ ០០០	១,៥២
២០២២	២៣០ ០០០ ០០០	១ ០២០ ០០០ ០០០	១០០ ០០០ ០០០	៦២០ ០០០ ០០០	១៣០ ០០០ ០០០	១,៦៥

Handwritten signature and mark

២០២៣	២៥០ ០០០ ០០០	១ ២៧០ ០០០ ០០០	១១០ ០០០ ០០០	៧៣០ ០០០ ០០០	១៤០ ០០០ ០០០	១,៧៤
២០២៤	៣០០ ០០០ ០០០	១ ៥៧០ ០០០ ០០០	១០០ ០០០ ០០០	៨៣០ ០០០ ០០០	២០០ ០០០ ០០០	១,៨៩
២០២៥	៥០០ ០០០ ០០០	២ ០៧០ ០០០ ០០០	១៣០ ០០០ ០០០	៩៦០ ០០០ ០០០	៣៧០ ០០០ ០០០	២,១៦
២០២៦	៦០០ ០០០ ០០០	២ ៦៧០ ០០០ ០០០	១៥០ ០០០ ០០០	១ ១១០ ០០០ ០០០	៤៥០ ០០០ ០០០	២,៤១

ការគណនាពន្ធលើប្រាក់ចំណូល និងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត ៖

១. ឆ្នាំជាប់ពន្ធ ២០១៧៖

អ្នកជាប់ពន្ធមានចំណូល ១០០ ០០០ ០០០ និងចំណាយ ៨០ ០០០ ០០០ គណនាជាសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតស្មើនឹង ១,២៥។ ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធគឺ ២០ ០០០ ០០០ ត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល និងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមអត្រា ០%។

$$\begin{aligned}\text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលត្រូវបង់សរុប} &= \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល} + \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត} \\ &= (២០ ០០០ ០០០ \times ៣០\%) + ០ = \underline{\underline{៦ ០០០ ០០០}}\end{aligned}$$

២. ឆ្នាំជាប់ពន្ធ ២០១៨៖

អ្នកជាប់ពន្ធមានចំណូលបង្ក ២៣០ ០០០ ០០០ និងចំណាយបង្ក ១៧០ ០០០ ០០០ គណនាជាសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតស្មើនឹង ១,៣៥។ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ ៤០ ០០០ ០០០ ត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល និងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមអត្រា ១០%។

$$\text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. តាមអត្រា ១០\%} = ៤០ ០០០ ០០០ \times \left(\frac{១,៣៥ - ១,៣}{១,៣៥} \right) = ១ ៤៨១ ៤៨១$$

$$\begin{aligned}\text{ពចលក. តាមអត្រា ១០\%} &= \text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក.} \times \text{អត្រា ពចលក. ១០\%} \\ &= ១ ៤៨១ ៤៨១ \times ១០\% = ១៤៨ ១៤៨\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលត្រូវបង់សរុប} &= \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល} + \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត} \\ &= (៤០ ០០០ ០០០ \times ៣០\%) + ១៤៨ ១៤៨ = \underline{\underline{១២ ១៤៨ ១៤៨}}\end{aligned}$$

៣. ឆ្នាំជាប់ពន្ធ ២០២២៖

អ្នកជាប់ពន្ធមានចំណូលបង្ក ១ ០២០ ០០០ ០០០ និងចំណាយបង្ក ៦២០ ០០០ ០០០ គណនាជាសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតស្មើនឹង ១,៦៥។ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ ១៣០ ០០០ ០០០ ត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល និងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមអត្រា ១០% ផង និង ២០%ផង។

$$\text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. តាមអត្រា ១០\%} = ១៣០ ០០០ ០០០ \times \left(\frac{១,៦ - ១,៣}{១,៦} \right) = ២៤ ៣៧៥ ០០០$$

$$\text{ពចលក. តាមអត្រា ១០\%} = \text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក.} \times \text{អត្រា ពចលក. ១០\%}$$

Handwritten signature and checkmark

$$= ២៤ ៣៧៥ ០០០ \times ១០\% = ២ ៤៣៧ ៥០០$$

$$\text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. តាមអត្រា ២០\%} = ១៣០ ០០០ ០០០ \times \left(\frac{១,៦៥ - ១,៦}{១,៦៥} \right) = ៣ ៩៣៩ ៣៩៤$$

$$\begin{aligned} \text{ពចលក. តាមអត្រា ២០\%} &= \text{មូលដ្ឋានជាប់ ពចលក. X អត្រា ពចលក. ២០\%} \\ &= ៣ ៩៣៩ ៣៩៤ \times ២០\% = ៧៨៧ ៨៧៩ \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលត្រូវបង់សរុប} &= \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល} + \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត} \\ &= (១៣០ ០០០ ០០០ \times ៣០\%) + (២ ៤៣៧ ៥០០ + ៧៨៧ ៨៧៩) \\ &= \underline{\underline{៤២ ២២៥ ៣៧៩}} \end{aligned}$$

៤. ឆ្នាំជាប់ពន្ធ ២០២៥÷

អ្នកជាប់ពន្ធមានចំណូលបង្ក ២ ០៧០ ០០០ ០០០ និងចំណាយបង្ក ៩៦០ ០០០ ០០០ គណនាជាសមាមាត្រនៃប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតស្មើនឹង ២,១៦។ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ ៣៧០ ០០០ ០០០ ត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល និងពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិតតាមអត្រា ១០% ផង, ២០% ផង, និង ៣០% ផង។

$$\text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. តាមអត្រា ១០\%} = ៣៧០ ០០០ ០០០ \times \left(\frac{១,៦ - ១,៣}{១,៦} \right) = ៦៩ ៣៧៥ ០០០$$

$$\begin{aligned} \text{ពចលក. តាមអត្រា ១០\%} &= \text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. X អត្រា ពចលក. ១០\%} \\ &= ៦៩ ៣៧៥ ០០០ \times ១០\% = ៦ ៩៣៧ ៥០០ \end{aligned}$$

$$\text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. តាមអត្រា ២០\%} = ៣៧០ ០០០ ០០០ \times \left(\frac{២ - ១,៦}{២} \right) = ៧៤ ០០០ ០០០$$

$$\begin{aligned} \text{ពចលក. តាមអត្រា ២០\%} &= \text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. X អត្រា ពចលក. ២០\%} \\ &= ៧៤ ០០០ ០០០ \times ២០\% = ១៤ ៨០០ ០០០ \end{aligned}$$

$$\text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. តាមអត្រា ៣០\%} = ៣៧០ ០០០ ០០០ \times \left(\frac{២,១៦ - ២}{២,១៦} \right) = ២៧ ៤០៧ ៤០៧$$

$$\begin{aligned} \text{ពចលក. តាមអត្រា ៣០\%} &= \text{មូលដ្ឋានគិត ពចលក. X អត្រា ពចលក. តាមអត្រា ៣០\%} \\ &= ២៧ ៤០៧ ៤០៧ \times ៣០\% = ៨ ២២២ ២២២ \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលត្រូវបង់សរុប} &= \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូល} + \text{ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលលើសកម្រិត} \\ &= (៣៧០ ០០០ ០០០ \times ៣០\%) + (៦ ៩៣៧ ៥០០ + ១៤ ៨០០ ០០០ + ៨ ២២២ ២២២) = \underline{\underline{១៤០ ៩៩៩ ៧២២}} \end{aligned}$$

ការគណនាលម្អិតមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ១ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ៦.- ចំណាយការប្រាក់

សម្រាប់គោលដៅនៃពន្ធលើប្រតិបត្តិការប្រេងកាត អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងចំណាយការប្រាក់ត្រឹមតែចំនួនដែលគណនាតាមវិធានសមាមាត្រនៃបំណុល ៣ ធៀបនឹង ដើមទុន ១ ទោះបីអ្នកជាប់ពន្ធខ្ចីបុលប្រាក់ដើម្បីប្រកបអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនក្នុងកម្រិតណាក៏ដោយ។

សម្រាប់គោលដៅនៃប្រកាសនេះ៖

- ក- ពាក្យ “បំណុល” សំដៅដល់ ចំនួនទឹកប្រាក់សរុបដែលអ្នកជាប់ពន្ធថ្នាក់ឬត្រូវបង់សង រួមទាំងប្រាក់ខ្ចី ឧបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ភតិសន្យាហិរញ្ញវត្ថុ ឬឧបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុណាមួយដែលបង្កើតជាការប្រាក់ ការបញ្ចុះតម្លៃ និងបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ដែលអាចកាត់កងបានដើម្បីគណនាប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ។
- ខ- ពាក្យ “ដើមទុន” រួមមាន មូលធនភាគហ៊ុនគ្រប់ប្រភេទ តម្លៃលើសនៃការលក់ប័ណ្ណភាគហ៊ុន មូលធនបម្រុងតាមច្បាប់ លម្អៀងលើសនៃការវាយតម្លៃឡើងវិញនូវទ្រព្យសកម្ម និងប្រាក់ចំណូលរក្សាទុក។

ឧទាហរណ៍ ៦.១៖

អ្នកជាប់ពន្ធ ក ធ្វើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានដើមទុនចំនួន ១០០ ០០០ ០០០ ដុល្លារ។ ដោយខ្វះដើមទុន អ្នកជាប់ពន្ធបានខ្ចីប្រាក់ចំនួន ៥០០ ០០០ ០០០ ដុល្លារ ក្នុងអត្រាការប្រាក់ ៥ ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ។ ដូចនេះ ចំណាយការប្រាក់ដែលអ្នកជាប់ពន្ធ ក ត្រូវបង់ឱ្យម្ចាស់បំណុលក្នុងមួយឆ្នាំ ស្មើនឹង $៥០០ ០០០ ០០០ \times ៥\% = ២៥ ០០០ ០០០$ ដុល្លារ។

ក្នុងការគណនាប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ អ្នកជាប់ពន្ធ ក មិនអាចកាត់កងចំណាយការប្រាក់ដែលបង់ឱ្យម្ចាស់បំណុលទាំងស្រុងចំនួន ២៥ ០០០ ០០០ ដុល្លារ បានទេ។ អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវគណនាការប្រាក់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងតាមវិធានសមាមាត្របំណុល ៣ ធៀបនឹង ដើមទុន ១ ដូចខាងក្រោម៖

$$\begin{aligned}
 \text{មូលដ្ឋានគិតការប្រាក់ដើម្បីកាត់កង} &= \text{ដើមទុនរបស់អ្នកជាប់ពន្ធ} \times ៣ \\
 &= ១០០ ០០០ ០០០ \times ៣ \\
 &= ៣០០ ០០០ ០០០ \text{ ដុល្លារ} \\
 \text{ចំនួនការប្រាក់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កង} &= \text{មូលដ្ឋានគិតការប្រាក់ដើម្បីកាត់កង} \times \text{អត្រាការប្រាក់} \\
 &= ៣០០ ០០០ ០០០ \times ៥\% \\
 &= ១៥ ០០០ ០០០ \text{ ដុល្លារ}
 \end{aligned}$$

ដោយឡែកចំពោះពន្ធកាត់ទុកដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៥ថ្មី ឬមាត្រា ២៦ថ្មី (មួយ) នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ ត្រូវអនុវត្តលើចំណាយការប្រាក់ជាក់ស្តែងចំនួន ២៥ ០០០ ០០០ ដុល្លារ ដែលបានបង់ឱ្យម្ចាស់បំណុល។

ប្រការ ៧.- ប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាត និងចំណាយរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែង

អនុលោមតាមមាត្រា ១៤៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ ប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាត និងចំណាយរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែង ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ៖

- ១- អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតគណនីប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាតដែលទាក់ទិននឹងប្រតិបត្តិការប្រេងកាតមុនពេលការរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែងបានកើតឡើង។ ប្រាក់បម្រុងនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសំវិធានធនសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាត និងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងពីប្រាក់ចំណូលក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធ។ ក្នុងករណីអ្នកជាប់ពន្ធគ្មានគម្រោងរុះរើបោសសម្អាតដែលបានយល់ព្រមដោយស្ថាប័នទេ ការកាត់កងតាមប្រការនេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទេ។
- ២- ប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាត ត្រូវបានគណនាដោយផ្អែកទៅតាមចំណាយសរុបដែលបានយល់ព្រមសម្រាប់គម្រោងរុះរើបោសសម្អាត។ ប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាតក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ និងឆ្នាំដែលប្រាក់បម្រុងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចាប់ផ្តើមកាត់កង ត្រូវកំណត់តាមគម្រោងរុះរើបោសសម្អាត។
- ៣- ប្រសិនបើចំណាយសរុបនៃការរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែងដែលបានធ្វើឡើងដោយអ្នកជាប់ពន្ធ មានចំនួនលើសពីចំនួនសរុបនៃទឹកប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាត ចំនួនលើសនោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងពីប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធប្រចាំឆ្នាំ។

ឧទាហរណ៍ ៧.៣៖ (ករណីចំណាយសរុបនៃការរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែងលើសពីចំនួនសរុបនៃទឹកប្រាក់បម្រុង)

អ្នកជាប់ពន្ធ ក ធ្វើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាមួយ ដែលមានអាយុកាលរំពឹងទុកនៃផលិតកម្មចំនួន ៥ ឆ្នាំ។ ទឹកប្រាក់បម្រុងសម្រាប់រុះរើបោសសម្អាតដែលបានយល់ព្រមដោយស្ថាប័នមានចំនួន ៤០០ ០០០ ដុល្លារ។ ចំនួនទឹកប្រាក់បម្រុងសម្រាប់រុះរើបោសសម្អាតនេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងចាប់ពីឆ្នាំជាប់ពន្ធទី១ រហូតដល់ឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ៥ ដោយក្នុងមួយឆ្នាំមានចំនួន ៨០ ០០០ ដុល្លារ។ ក្នុងការរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែង អ្នកជាប់ពន្ធ ក បានចំណាយទឹកប្រាក់សរុបចំនួន ៤១០ ០០០ ដុល្លារដែលលើសពីទឹកប្រាក់បម្រុងចំនួន ១០ ០០០ ដុល្លារ។ ទឹកប្រាក់នេះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងបន្ថែមនៅក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធ។

- ៤- ប្រសិនបើចំណាយសរុបនៃការរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែងដែលបានធ្វើឡើងដោយអ្នកជាប់ពន្ធ មានចំនួនតិចជាងចំនួនសរុបនៃទឹកប្រាក់បម្រុងសម្រាប់ចំណាយរុះរើបោសសម្អាត ចំនួនលំអៀងនោះត្រូវគិតបញ្ចូលក្នុងប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធសម្រាប់ឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលការរុះរើបោសសម្អាតនោះបានបញ្ចប់។

ឧទាហរណ៍ ៧.៤៖ (ករណីចំណាយសរុបនៃការរុះរើបោសសម្អាតជាក់ស្តែងតិចជាងចំនួនសរុបនៃទឹកប្រាក់បម្រុង)

អ្នកជាប់ពន្ធ គ ធ្វើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាមួយ ដែលមានអាយុកាលរំពឹង ទុកនៃផលិតកម្មចំនួន ៥ ឆ្នាំ។ ទឹកប្រាក់បម្រុងសម្រាប់រុះរើបោសសម្អាតដែលបានយល់ព្រមដោយ ស្ថាប័នមានចំនួន ៤០០ ០០០ ដុល្លារ។ ចំនួនទឹកប្រាក់បម្រុងសម្រាប់រុះរើបោសសម្អាតនេះ ត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងចាប់ពីឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ១ រហូតដល់ឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ៥ ដោយក្នុងមួយឆ្នាំមានចំនួន ៨០ ០០០ ដុល្លារ។ នៅពេលការរុះរើបោសសម្អាតត្រូវបានបញ្ចប់ អ្នកជាប់ពន្ធ គ បានចំណាយលើការរុះរើ បោសសម្អាតជាក់ស្តែងចំនួន ៣៥០ ០០០ ដុល្លារ ដែលតិចជាងទឹកប្រាក់បម្រុងចំនួន ៥០ ០០០ ដុល្លារ។ ទឹកប្រាក់លម្អៀង ត្រូវគិតបញ្ចូលទៅក្នុងប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធសម្រាប់ឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលការរុះរើបោស សម្អាតនោះបានបញ្ចប់។

តារាងគណនាមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ៨.- វិធីវិលស

វិធីវិលសសម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

- ១- អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើវិលសចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ តាមវិធីវិលស ស្មើភាគតាមមាត្រា ១៤៨ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ។ វិលសស្មើភាគសម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ត្រូវ បានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖
 - ក- អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើវិលសចំណាយបុរេសនានិងចំណាយស្វែងរករក តាមវិធីវិលសស្មើភាគ តាម អាយុកាលរំពឹងទុកនៃផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្ម ក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ឬ ៥ឆ្នាំ ដោយជ្រើសរើស យកជម្រើសណាមួយដែលតិចជាង
 - ខ- អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើវិលសចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ តាមវិធីវិលសស្មើភាគ តាមអាយុកាលរំពឹងទុកនៃ ផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មរបស់មធ្យោបាយផលិតកម្មនីមួយៗក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ឬ ១០ឆ្នាំ សម្រាប់ប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ដោយជ្រើសរើសយកជម្រើសណាមួយដែលតិចជាង
 - គ- ក្នុងករណីអាយុកាលរំពឹងទុកនៃផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវបានកែប្រែ អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវកែតម្រូវការធ្វើវិលសចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរករក និងចំណាយ អភិវឌ្ឍន៍ដែលនៅសល់តាមអាយុកាលរំពឹងទុកដែលកែប្រែថ្មី ប៉ុន្តែមិនត្រូវលើសពីអាយុកាល វិលសតាមវាក្យខណ្ឌ ក និងវាក្យខណ្ឌ ខ នៃកថាខណ្ឌនេះឡើយ។
 - ឃ- អាយុកាលរំពឹងទុកនៃផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មត្រូវកំណត់ដោយអ្នកជាប់ពន្ធដែលមានការយល់ព្រម ពីស្ថាប័ន ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត។
- ២- ចំពោះទ្រព្យប្រូប៊ី ក្រៅពីចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ ដែលបានទិញឬ បានបង្កើតក្រោយពេលចាប់ផ្តើមធ្វើផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើ វិលសទ្រព្យប្រូប៊ីទាំងនោះ តាមវាក្យខណ្ឌ ក ដល់វាក្យខណ្ឌ ឃ នៃកថាខណ្ឌ ១ នៃមាត្រា ១៣៧ នៃច្បាប់ ស្តីពីសារពើពន្ធ។

៣- ចំពោះទ្រព្យអរូបី ក្រៅពីចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរុករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើរំលស់ តាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ។

ប្រការ ៩.- ពេលចាប់ផ្តើមធ្វើរំលស់

ពេលចាប់ផ្តើមធ្វើរំលស់ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១- អ្នកជាប់ពន្ធ ត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើរំលស់ចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរុករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ ដែលបានកើតឡើងមុនពេលចាប់ផ្តើមធ្វើផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មដំបូង នៅដំណាច់ឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលចាប់ផ្តើមធ្វើផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា

២- ក្រោយពេលចាប់ផ្តើមធ្វើផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មដំបូងក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា ប្រសិនបើអ្នកជាប់ពន្ធធ្វើបុរេសនាឬស្វែងរុករក ឬសាងសង់បន្តនូវមធ្យោបាយផលិតកម្មដទៃទៀតក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើរំលស់ចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរុករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ តាមពេលដូចខាងក្រោម៖

ក- នៅដំណាច់ឆ្នាំជាប់ពន្ធនីមួយៗ ចំពោះចំណាយបុរេសនា ឬចំណាយស្វែងរុករក ទៅតាមលំដាប់ឆ្នាំដែលចំណាយនោះបានកើតឡើង

ខ- នៅដំណាច់ឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលមធ្យោបាយផលិតកម្មនីមួយៗត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ចំពោះចំណាយអភិវឌ្ឍន៍។

រំលស់ត្រូវធ្វើដាច់ដោយឡែកៗពីគ្នា សម្រាប់មធ្យោបាយផលិតកម្មនីមួយៗក្រោមគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ ស្របតាមកថាខណ្ឌ ១ នៃប្រការ ៨ នៃប្រកាសនេះ ហើយត្រូវបូកសរុបបញ្ចូលគ្នាសម្រាប់កាត់កងក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធ។

៣- ចំពោះទ្រព្យរូបី និងទ្រព្យអរូបី ក្រៅពីចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរុករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ ដែលបានទិញ ឬបានបង្កើតក្រោយពេលចាប់ផ្តើមធ្វើផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវធ្វើរំលស់នៅដំណាច់ឆ្នាំជាប់ពន្ធដែលទ្រព្យទាំងនោះត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់

៤- ប្រសិនបើប្រតិបត្តិការប្រេងកាតត្រូវបានបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធណាមួយ អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងជាចំណាយនូវតម្លៃទ្រព្យសកម្មដែលនៅសេសសល់ទាំងអស់ រួមបញ្ចូលទាំងចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរុករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធ។

តារាងគណនាមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ១០.- ការផ្ទេរអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត

ក្នុងករណីមានការផ្ទេរមួយផ្នែកឬទាំងស្រុងនៃអត្ថប្រយោជន៍ដែលជាសិទ្ធិ ឬចំណែកក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត តាមរូបភាពលក់ទិញ ដោះដូរ ឬធ្វើអំណោយ អ្នកជាប់ពន្ធដែលជាអ្នកផ្ទេរ និងបុគ្គលជាអ្នកទទួលបន្តត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

១- អ្នកជាប់ពន្ធដែលជាអ្នកផ្ទេរ ត្រូវកត់ត្រាចំណូលដែលទទួលបានពីការផ្ទេរអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត ជាចំណូលពីប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ដែលជាកម្មវត្ថុនៃពន្ធលើប្រាក់ចំណូលស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ។

២- បុគ្គលជាអ្នកទទួលបន្តត្រូវ៖

- ក- បន្តអនុវត្តកាតព្វកិច្ចសារពើពន្ធពីអ្នកជាប់ពន្ធដែលជាអ្នកផ្ទេរ ចំពោះអត្ថប្រយោជន៍ដែលជាសិទ្ធិឬចំណែកដែលបានទទួល
- ខ- បន្តធ្វើវិលសំទ្រព្រូបី ទ្រព្យអូបី ចំណាយបុរេសនា ចំណាយស្វែងរករក និងចំណាយអភិវឌ្ឍន៍តាមវិធាននិងនីតិវិធី និងមូលដ្ឋានដែលអ្នកជាប់ពន្ធបានធ្វើវិលសំកន្លងមក
- គ- ក្នុងករណីការផ្ទេរអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត មានតម្លៃលើសពីតម្លៃពិតគណនេយ្យតម្លៃលម្អៀងត្រូវបានចាត់ទុកជាមូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម។ បុគ្គលជាអ្នកទទួលបន្ត ត្រូវធ្វើវិលសំមូលនិធិពាណិជ្ជកម្មនេះ តាមវិធីវិលសំស្មើភាគតាមអាយុកាលរំពឹងទុកនៃផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មដែលនៅសល់ ឬ ១០ឆ្នាំ ដោយជ្រើសរើសយកជម្រើសណាមួយដែលតិចជាង
- ឃ- ក្នុងករណីការផ្ទេរអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងប្រេងកាត មានតម្លៃតិចជាងតម្លៃពិតគណនេយ្យត្រូវកត់ត្រាតម្លៃលម្អៀងជាចំណូលសម្រាប់បន្តបន្ទាប់ ដោយបែងចែកតាមសមាមាត្រនៃអាយុកាលរំពឹងទុកនៃផលិតកម្មពាណិជ្ជកម្មដែលនៅសល់ ឬ ១០ឆ្នាំ ដោយជ្រើសរើសយកជម្រើសណាមួយដែលតិចជាង។

ប្រការ ១១.- កំណត់លើការកាត់កង

ចំណាយដែលទាក់ទិននឹងប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនៅក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាណាមួយ សម្រាប់ឆ្នាំជាប់ពន្ធនាមួយ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងតែពីប្រាក់ចំណូលដុលសរុបពីប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យានៃឆ្នាំជាប់ពន្ធនោះប៉ុណ្ណោះ។

ចំណាយដែលទាក់ទិននឹងប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនៅក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាមួយ មិនអាចកាត់កងពីប្រាក់ចំណូលដុលសរុបពីប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនៅក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាដទៃទៀតទេ ហើយក៏មិនអាចកាត់កងពីប្រាក់ចំណូលដុលសរុបពីប្រភពផ្សេងទៀតក្រៅពីប្រតិបត្តិការប្រេងកាតឡើយ។

ប្រការ ១២.- ការយោងការខាតបង់

ប្រសិនបើនៅក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធនាមួយ ចំណាយសរុបដែលទាក់ទិននឹងប្រតិបត្តិការប្រេងកាតនៅក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា លើសពីចំណូលដុលសរុបដែលនាំឱ្យមានលទ្ធផលខាតបង់ ការខាតបង់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយោងទៅកាត់កងពីប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ ដែលសម្រេចបានក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធបន្ទាប់។

ប្រសិនបើប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ នៃឆ្នាំជាប់ពន្ធបន្ទាប់មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កាត់កងការយោងខាតបង់ស្ថាពរទេ ចំណែកនៃការខាតបង់ដែលនៅសេសសល់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយោងទៅមុខ រហូតដល់ ១០ឆ្នាំ ដោយមិនគិតថាអ្នកជាប់ពន្ធមានប្រាក់ចំណូលជាប់ពន្ធ ឬខាតបង់នោះទេ។ ហើយប្រសិនបើក្នុងរយៈពេល ១០ឆ្នាំ

ចំណែកនៃការយោងការខាតបង់មិនអាចកាត់កងអស់ជាស្ថាពរទេ ចំណែកខាតបង់ដែលនៅសេសសល់នោះ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងទៀតឡើយ។ ក្នុងករណីដែលមានការខាតបង់លើសពីមួយឆ្នាំ ការយោងការ ខាតបង់ត្រូវអនុវត្តតាមលំដាប់ឆ្នាំដែលការខាតបង់ទាំងឡាយបានកើតឡើង។

ការខាតបង់ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាមួយមិនអាចយោងយកទៅកាត់កងក្នុងតំបន់ ចុះកិច្ចសន្យាដទៃទៀតឡើយ។

ឧទាហរណ៍ ១១.១÷

យោងតាមបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសារពើពន្ធ

- ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ១ អ្នកជាប់ពន្ធ ក មានលទ្ធផលខាត ចំនួន ១០០ ០០០ ដុល្លារ
- ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ២ មានលទ្ធផលខាត ចំនួន ៦០ ០០០ ដុល្លារ។
- ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ៣ អ្នកជាប់ពន្ធ ក មានប្រាក់ចំណូលសុទ្ធ (ចំណេញ) ចំនួន ៧០ ០០០ ដុល្លារ។ អ្នក ជាប់ពន្ធ ក អាចប្រើប្រាស់ទឹកប្រាក់ ៧០ ០០០ ដុល្លារនេះ ដើម្បីកាត់កងការខាតបង់ដែលបានកើត ឡើងក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ១ ចំនួន ១០០ ០០០ ដុល្លារ។ ដូចនេះ អ្នកជាប់ពន្ធ ក នៅសល់ការខាតបង់ក្នុង ឆ្នាំទី ១ ចំនួន ៣០ ០០០ ដុល្លារ និងការខាតបង់ក្នុងឆ្នាំទី ២ ចំនួន ៦០ ០០០ ដុល្លារ។
- ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ៤ អ្នកជាប់ពន្ធ ក មានប្រាក់ចំណូលសុទ្ធ (ចំណេញ) ចំនួន ៨០ ០០០ ដុល្លារ។ អ្នក ជាប់ពន្ធ ក អាចប្រើប្រាស់ទឹកប្រាក់ ៨០ ០០០ ដុល្លារនេះ ដើម្បីកាត់កងការខាតបង់ដែលបានកើត ឡើងក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ១ ចំនួន ៣០ ០០០ ដុល្លារ និង ៥០ ០០០ ដុល្លារទៀត សម្រាប់កាត់កងការ ខាតបង់ ៦០ ០០០ដុល្លារ ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ២។ អ្នកជាប់ពន្ធ ក នៅសល់ការខាតបង់ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ២ ចំនួន ១០ ០០០ ដុល្លារ ដើម្បីយោងទៅឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ៥ និងឆ្នាំជាប់ពន្ធបន្តបន្ទាប់ ប៉ុន្តែ មិនលើសចំនួន ១០ឆ្នាំជាប់ពន្ធ ចាប់ពីឆ្នាំជាប់ពន្ធទី ២ ឡើយ។

តារាងគណនាមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ១៣.~ ប្រាក់រំដោះពន្ធលើប្រាក់ចំណូល

យោងតាមមាត្រា ២៨ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ អ្នកជាប់ពន្ធមានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់រំដោះប្រចាំខែ សម្រាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលតាមអត្រា ១ភាគរយ នៃផលរបរដែលសម្រេចបានក្នុងខែមុន ដោយគិតរួមបញ្ចូល ទាំងពន្ធអាករនានា វៀរលែងតែអាករលើតម្លៃបន្ថែម។ ប្រាក់រំដោះនឹងត្រូវបានយកមកកាត់កងពីពន្ធលើប្រាក់ ចំណូលនៅពេលធ្វើការទូទាត់ប្រចាំឆ្នាំ។

នៅពេលដាក់លិខិតប្រកាសបង់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ប្រសិនបើប្រាក់រំដោះពន្ធលើប្រាក់ចំណូល ដែលបានបង់ក្នុងឆ្នាំជាប់ពន្ធណាមួយ ច្រើនជាងបំណុលពន្ធលើប្រាក់ចំណូល ចំនួនលម្អៀងត្រូវបានអនុញ្ញាតជា ឥណទានសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាប្រាក់រំដោះពន្ធលើប្រាក់ចំណូលសម្រាប់ខែបន្តបន្ទាប់ ក្រោយពីការដាក់លិខិត ប្រកាសពន្ធលើប្រាក់ចំណូលប្រចាំឆ្នាំជាប់ពន្ធនោះ។

នៅពេលបញ្ចប់ប្រតិបត្តិការប្រេងកាត ប្រសិនបើមាននៅសល់ឥណទានប្រាក់រំដោះពន្ធលើប្រាក់ចំណូល អ្នកជាប់ពន្ធអាចធ្វើការស្នើសុំទៅរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ឱ្យបង្វិលសងនូវឥណទានប្រាក់រំដោះពន្ធលើប្រាក់ចំណូល ដែលនៅសល់នោះ។

ប្រការ ១៤.- កាតព្វកិច្ចសារពើពន្ធ

អ្នកជាប់ពន្ធត្រូវដាក់លិខិតប្រកាសសារពើពន្ធ និងបង់ប្រាក់ពន្ធ ប្រចាំខែ ប្រចាំឆ្នាំ ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ជូនរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ទៅតាមការកំណត់នៃច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិនានាស្តីពីពន្ធដារ។

ប្រតិបត្តិករដែលជាតំណាងអ្នកជាប់ពន្ធទាំងអស់ក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យា ត្រូវផ្តល់របាយការណ៍និងឯកសារ នានានៃប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មក្នុងតំបន់ចុះកិច្ចសន្យាតាមការតម្រូវរបស់រដ្ឋបាលសារពើពន្ធ។

ប្រការ ១៥.- ការប្រើប្រាស់ភាសាសម្រាប់ការកាត់កាត់បញ្ជីកាតណេយ្យ

អ្នកជាប់ពន្ធអាចស្នើសុំការអនុញ្ញាតពីរដ្ឋបាលសារពើពន្ធ ដើម្បីប្រើប្រាស់ភាសាអង់គ្លេស និងប្រើប្រាស់ រូបិយប័ណ្ណជាប្រាក់ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិកសម្រាប់កាត់ត្រាបញ្ជីកាតណេយ្យ របាយការណ៍ និងឯកសារនានា ដែលទាក់ទងនឹងប្រតិបត្តិការប្រេងកាត។

ប្រការ ១៦.- អវសានប្បញ្ញត្តិ

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ១៧.- ការអនុវត្ត

នាយកខុទ្ទកាល័យ អគ្គលេខាធិការនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួល បន្ទុកជាអគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកជាអគ្គនាយកឬអគ្គនាយកនៃ អគ្គនាយកដ្ឋាននានាចំណុះក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងគ្រប់សហគ្រាសដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តតាម ខ្លឹមសារនៃប្រកាសនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

ថ្ងៃ ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ សំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៥៦០

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨

កន្លែងទទួល៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- សាលារាជធានី ខេត្ត
- ដូចប្រការ១៧ “ដើម្បីអនុវត្ត”
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន